Απειλές οι Τούρκοι; "Θα το πω στη μαμά μου", την διεθνή κοινότητα, το ΥΠΕΞ

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Ψεύδη, απειλές, ειρωνείες, πολεμοχαρείς ιαχές, υπεροψία, βλέμματα παγερά, πονηριές, στρεψοδικίες, ζωτικοί χώροι, μεγάλες πατρίδες, γαλάζιες και κόκκινες προσαρτήσεις («άνσλους») εδαφών, αλύτρωτοι αδελφοί, λαός τρομοκρατημένος, «κρέας φθηνό για τα κανόνια», σημαίες παντού, φωτογραφίες του ηγέτη σε κάθε στενοσόκακο πόλεως και σε χωματόδρομους ακόμη,.

Διαβάζοντας τα παραπάνω ο νους όλων πηγαίνει στην χιτλερική Γερμανία. Μπορούν να προστεθούν και άλλα πολλά. Συλλήψεις αντιφρονούντων, «λευκά κελιά», εξαφάνιση δημοσιογράφων, απολύσεις υπαλλήλων, λογοκρισία στα ΜΜΕ, στρατιωτικές επιχειρήσεις σε όμορες και όχι μόνο (ο Χίτλερ βομβάρδιζε την Ισπανία, στηρίζοντας τον Φράγκο), χώρες.

Ναι, συνορεύουμε με ένα κράτος-συμμορία. Ένα εφιαλτικό κακέκτυπο μεν της ναζιστικής φρίκης, εγκληματικό όμως και θανάσιμα επικίνδυνο τερατούργημα. Νυχθημερόν πια οι απειλές. Εφημερίδες, κύμβαλα αλαλάζοντα και ζητωκραυγαστές τής παλαβομάρας που κυβερνά την Τουρκία, δημοσιεύουν χάρτες κατακτήσεων.

Υπουργοί, ψυχανώμαλοι ισλαμιστές, αναλύουν σε κατατρομοκρατημένα ανδράποδα, που

υποδύονται τις δημοσιογράφους, πολεμικά σχέδια. Και το χειρότερο, ένας θρησκόληπτος δικτάτορας, που ξεθάβει «το σπαθί του Ισλάμ», ικανός για οποιαδήποτε παλιανθρωπιά.

Αυτή είναι η Τουρκία σήμερα. Ο προαιώνιος εχθρός, οι γενοκτόνοι μας, που απροκάλυπτα πια, 200 χρόνια μετά την αγιασμένη Επανάσταση του Εικοσιένα, απειλούν να την ακυρώσουν και να μας βυθίσουν στα σκοτάδια τους.

Και εμείς, οι λεπτεπίλεπτοι και αβροδίαιτοι συνεχιστές της «αψόγου στάσεως» του ΥΠΕΞ, πώς απαντούν στις αρπακτικές ύαινες της ανατολής; Διαβάζω για την πρόκληση (μαγαρισιά) στην Αγιά-Σοφιά, τούτα "τα μεγαλειώδη και αντάξια της ιστορίας μας", λόγια: «Η ενέργεια αυτής της Τουρκίας προσβάλλει την διεθνή κοινότητα και την εκθέτει εκ νέου…

Την καλούμε να σεβαστεί τις διεθνείς υποχρεώσεις της και να σταματήσει να υποτάσσει σε εσωτερικές σκοπιμότητες τον ιδιαίτερα τιμητικό της ρόλο ως θεματοφύλακα της Αγίας Σοφίας…».

Το διάβασαν οι Τούρκοι και έκτοτε βρίσκονται σε συνεχές τρέμουλο και αγωνία. Προτείνω, και ας μου συγχωρεθεί η σκωπτική διάθεση, στην επόμενη απειλή, να σταλεί από τα σαΐνια του υπουργείου τελεσίγραφο με μία μόνο φράση: «Θα το πω στην μαμά μου, αν το ξανακάνετε».

Ίσως προκαλέσει «ισχυρά» εντύπωση και οδηγήσει τους παλαβούς της Άγκυρας, σε αυτοσυγκράτηση και αποθάρρυνση… Είναι σίγουρο ότι τα αδέσμευτα και ανεξάρτητα κανάλια της ελλαδικής τηλοψίας, θα συνοδεύσουν το έγγραφο με τίτλους, όπως: «Σε ιδιαίτερα σκληρό τόνο η απάντηση του ΥΠΕΞ!!».

«Αίσθηση και φόβο προκάλεσε η διαμαρτυρία της ελληνικής διπλωματίας». «Αναδιπλώνονται οι Τούρκοι μετά τους πολύ, πάρα πολύ υψηλούς τόνους της ελληνικής αντίδρασης». Και βέβαια η διεθνής κοινότητα, οι διεθνείς οργανισμοί, οι διεθνείς θεσμοί (Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι που λέγαμε παλιά) δήλωσαν, υπό καθεστώς βαθυτάτης συγκινήσεως, ότι τα σύνορα της Ελλάδος είναι και σύνορα της διεθνούς κοινότητας και, αν χρειαστεί, η διεθνής κοινότητα, θα χύσει και το αίμα της για να τα υπερασπιστεί έναντι του «θεματοφύλακα με τον ιδιαίτερα τιμητικό ρόλο», την Τουρκία. (Το πρωτότυπο «τελεσίγραφο» του ΥΠΕΞ, υποψιάζομαι ότι θα είναι διάσπαρτο, θα αχνοφέγγουν και «καρδούλες αγάπης», όπως στα επιστολόχαρτα κάποτε των ερωτευμένων).

Ξαναπροτείνω, όταν οι Τούρκοι υλοποιήσουν τα σχέδιά τους και αρχίσουν «να τρυπούν», όχι την υφαλοκρηπίδα, αλλά την καρδιά της Πατρίδας μας – αυτό είναι το Αιγαίο – ο κ. Δένδιας να στείλει στον ομόλογό του, Μεσούτ Τσαβούσογλου, την εξής σκληρότατη, βάρβαρη θα έλεγα, που «σπάει κόκκαλα», διακοίνωση: «Αγαπημένε μου Μεσούτ, τιμημένε θεματοφύλακα της Αγιάς Σοφιάς, σε θερμοπαρακαλώ γονατιστός, να σεβαστείς τις διεθνείς σου υποχρεώσεις και να μην κάνεις κακά πράγματα.
Ειδάλλως θα προσφύγω στην διεθνή κοινότητα, που γνωρίζεις ότι δεν αστειεύεται».

Κλείνοντας την παρένθεση με τα «προσκυνοχάρτια» του ΥΠΕΞ και το ειρωνικό ύφος – πώς αλλιώς να αντέξεις; – παραθέτω τρεις απαντήσεις στους Τούρκους ερανισμένες από την Ιστορία μας, από το ένδοξο Εικοσιένα, τότε που πατούσαν και κυβερνούσαν τούτα τα χώματα ανδρεία παλληκάρια, ατρόμητοι καπεταναίοι που «τόσον τρόμαζαν τους Τούρκους, όπου άκουγαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μίλια μακριά. Εκατό Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες Τούρκους εμπρός και ένα καράβι, μια αρμάδα» κατά τον αείχλωρο λόγο του Κολοκοτρώνη. (Από την ομιλία του στην Πνύκα το 1838).

Η πρώτη είναι από την πολιορκία του Μεσολογγίου. Η απάντηση των «Ελεύθερων Πολιορκημένων» στις προτάσεις των Κιουταχή και Ιμπραήμ, να παραδώσουν «τα κλειδιά του φρουρίου».

"Τα κλειδιά του Κάστρου οι Μεσολογγίται τα έχουμε κρεμασμένα στη μπούκα του καριοφιλιού μας

και αν τα θέλουν οι πασάδες σας, ας έλθουν να τα πάρουν. Δεν μας μέλλει για το χαμό μας, ούτε κι αν τα κόκκαλά μας στην πόλιν θα σπαρώσι, διότι από αυτά θα βγει η ελευθερία μας”.

Η δεύτερη, η απόκριση του Κολοκοτρώνη στον Μπραϊμη, όταν ο τελευταίος διέταξε τα ασκέρια του να βάζουν φωτιά και τσεκούρι ακόμη και στα καρποφόρα δέντρα του Μοριά:

“Αυτό οπού μας φοβερίζεις, να μας κόψης και κάψεις τα καρποφόρα δένδρα μας, δεν είναι της πολεμικής έργον, διατί τα άψυχα δένδρα δεν εναντιώνονται εις κανένα, μόνον οι άνθρωποι οπού εναντιώνονται έχουνε στρατεύματα και σκλαβώνεις, και έτσι είναι το δίκαιον του πολέμου · με τους ανθρώπους και όχι με τα άψυχα δένδρα.

Όχι τα κλαριά να μας κόψεις, όχι τα δένδρα, όχι τα σπίτια που μας έκαψες, μόνον πέτρα απάνω στην πέτρα να μη μείνη, ημείς δεν προσκυνούμε. Τι, τα δένδρα μας αν τα κόψεις και τα κάψεις την γην δεν θέλει την σηκώσεις και η ίδια η γης που τα έθρεψε, αυτή η ίδια γη μένει δική μας και τα ματακάνει.

Μόνον ένας Έλληνας να μείνη, πάντα θα πολεμούμε και μην ελπίζεις πως την γην μας θα την κάμεις δική σου. Βγάλτο από το νου σου”..

Η τρίτη από την διακήρυξη της Γ΄ εθνοσυνελεύσεως στην Τροιζήνα, το 1827.

“Τα αίματα των Ελλήνων, ποταμηδόν εκχυθέντα και εκχυνόμενα εις την Κρήτην, εις την Πελοπόννησον, εις την Στερεάν Ελλάδα, Χίον, Ψαρά, εις το Μεσολόγγιον, εις τας Αθήνας και πανταχού της Ελλάδος, εγγυώνται διά τον θάνατον μας.

Αλλά, κάλλιον ν’ αποθάνωμεν έντιμον θάνατον, παρά να ζήσωμεν άτιμον ζωήν υπό τους Οθωμανούς εφεξής- κάλλιον να μην υπάρχη Έλλην εις τον κόσμον, παρά ν’ ατιμάζη το κατ’ εικόνα Θεού και ομοίωσιν, υπάρχων ανδράποδον του αναίσθητου Τούρκου, ενώ επλάσθη από τον Θεόν ελεύθερος, παρά να υπάρχη δούλος, αναγκασμένος να πράττη κάθ’ ώραν εγκλήματα και να παραβαίνη τα προς τον Θεόν, τα προς την πατρίδα και τα προς τον εαυτόν του καθήκοντα, διά να ευαρεστήση εις τον εχθρόν του Θεού και του ανθρώπου οθωμανόν ή διά να αποφυγή την οργήν τούτου και τον θάνατον”.

Έτσι απαντούν οι Έλληνες στα θρασύδειλα μεμέτια. Μόνο αυτήν την γλώσσα καταλαβαίνουν. Τα τωρινά κείμενά τους μυρίζουν φόβο και δειλία.

Είναι ανάξια και ντροπιαστικά για τους αγώνες του λαού μας, είναι κείμενα Γραικύλων.
Τα κείμενα των αγωνιστών μοσχοβολούν πίστη, ελευθερία και ανδρεία. Είναι κείμενα Ελλήνων….

16.06.2020

Πηγή: www.antibaro.gr/